

MdR, NOS Jazzgeschiedenis deel 153. Het orkest van Duke Ellington bestond uit musici die ieder voor zich een eigen, karakteristieke manier van spelen hadden, het waren stuk voor stuk stilisten. Dan is het een hele kunst om die mensen tot een homogeen geheel te smeden, (~~dat~~ Ellington wonderwel lukte, ^{dat} wat ik hier wil benadrukken is het bewust kiezen door Ellington ^{voor} sterke persoonlijkheden, en daar een snel oor voor te hebben na getipt te zijn door, meestal, musici uit zijn eigen orkest. Zo was door o.a. Ben Webster's advies ~~dat~~ ~~basist~~ Jimmy Blanton bij de band gekomen, de grondlegger van het moderne bas-spel. Al op 22 november '39, toen hij nauwelijks een maand bij Ellington speelde, had die, nog voor Columbia, een duo-session georganiseerd, ¹⁹⁴⁰ 1 oktober voor Victor in Chicago, werd de tweede gedaan.

plaat 1 Duke Ellington & Jimmy Blanton: Pitter Panther Patter (Ellington)
B/1 - 3:07 - RCA FXM1 7072

Dat was de eerste take van "Pitter Panther Patter", en die tijgerpootjes zullen wel te maken hebben met de 'Panther Room' in Hotel Sherman waar de Ellington Band toen langdurig te horen was. In de andere ~~stukken~~ ^{dris} stukken streek Blanton ook, dit is de tweede take van "Body and soul".

idem Duke Ellington & Jimmy Blanton: Body and soul (Sour, Heyman, Green)
B/4 - 3:10 - idem

"Body and soul", take 2. Nu Blanton met dubbelgrepen in Ellington's "Sophisticated lady".

idem Duke Ellington & Jimmy Blanton: Sophisticated lady (Ellington)
B/6 - 2:43 - idem

Dat was de tweede take van "Sophisticated lady". ^{Van het vierde en laatste stuk werd take 1 oorspronkelijk ~~uitgebracht~~ ^{vele en de 20ste} uitgebracht, mogelijk omdat Ellington zich verslikt in zijn eigen moeilijke figuurtje, maar omdat er in ~~de~~ ~~tweede~~ ~~take~~ ^{de} take veel vrijer gespeeld wordt koos ik die. "Mr. J.B. Blues".}

idem Duke Ellington & Jimmy Blanton: Mr. J.B. Blues (Ellington, Blanton)
B/laatste - 3:12 - idem

"Mr. J.B. Blues" take 2, pianist Duke Ellington en bassist Jimmy Blanton op 1 oktober 1940 in de Victor studio, Chicago. De 17e zat de hele band er, dus: Wallace Jones, Cootie Williams en Rex Stewart in de trompetsectie, Lawrence Brown, Joe Nanton en Juan Tizol op trombones, Otto Hardwicke en Johnny Hodges-altsaxofoons, Ben Webster en Barney Bigard op de tenoren, Harry Carney-baritonsaxofoon. Duke Ellington-piano, Fred Guy-gitaar, Jimmy Blanton-bas, Sonny Greer-drums, Ivy Anderson en Herb Jeffries-vocalisten, Billy Strayhorn-arrangementen en orkestraties. Om te beginnen werden take 2 en 3 van "Warm valley" opgenomen, de derde kwam op de plaat, ^{en} take 1 zat in de vorige aflevering van deze NOS Jazzgeschiedenis. Volgden drie takes van een nieuw Ellington stuk. Latin-jazz in "The flaming sword".

plaat 2 Duke Ellington a/h Famous Orchestra: The flaming sword (Ellington)
A/3 - 3:20 - RCA FXM1 7094

"The flaming sword" take 1, met Cootie Williams-trompet, Barney Bigard klarinet, ~~met~~ ^{daarna} eerst Juan Tizol met zijn ventiel-instrument, dan Joe Nanton met de echte trombone. Chicago, Victor, 17 oktober 1940. De 28ste werd begonnen met een typische Ellington-blues, "Across the track blues".

idem Duke Ellington a/h Famous Orchestra: Across the track blues (Duke Ellington)
A/laatste - 2:56 - idem

De tweede take van "Across the track blues" met Rex Stewart-cornet, Lawrence Brown-trombone en Barney Bigard-klarinet. In de stad lopen de spoorlijnen altijd door 'the ghetto', de Zwarte Wijk, en de armen wonen er het dichtsbij: 'Across the track' - daar slaat die titel op. Vervolgens een Billy Strayhorn-arrangement van een Gus Kahn/Neil Moret werkje dat als ondertitel "Song of the swamp" heeft, en door Boris Vian ~~gebruikt~~ ^{als person} gebruikt werd in ~~zijn~~ ^{zijn} roman: "Chloe".

idem Duke Ellington a/h Famous Orchestra: Chloe (Kahn, Moret)
B/1 - 3:24 - idem

Het nooit geëvenaarde plunger en demper-werk van Joe Nanton op trombone, en de tenorsaxofoon van Ben Webster in "Chloe", eerste en enige take, voor Victor in Chicago, 28 oktober 1940. Het was inmiddels meer dan een jaar geleden dat de Johnny Hodges-formatie uit de Ellington Band platen had gemaakt, 2 november was het eindelijk zover, u hoort er volgende keer van, Dit was deel 153, NOS Jazz-geschiedenis, MDR.

0 0 0 0 0

NA 88 658

26:30

op 10.11.82

1/1
volume
dat jour, van
idem 1946